

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

111 Hereditati acquisiui testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis
mei sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](#)

solaberis me? Deus in adiutorium meum *Psal. 118.*
intende, alioqui capior. Domine ad adiut *Psal. 69.*
uandum me festina; festina & noli tardare.
Nam si tardaueris, pereo. Veloce sunt ini-
mici, sanguinem sitiunt, proximi semper.
Ego imbecillus ultra quam intelligere va-
leo. Itaque festinatione opus est.

III Hereditate acquisiui testimonia tua
in æternū: quia exultatio cordis
mei sunt.

AM ipsa testimonia tua, ipsa mandata, Quā præ-
legem voluntatis tuæ non ita percepī, clara he-
quasi transeunter, & furtiuè suscepimus: sed reditas
iure perpetuo, tanquam propriam heredi- *Dei lex.*
tatem possedi, idq[ue] in æternū. Non
enim morte relinquitur hæc hereditas,
imò cum dederis dilectis tuis somnum, tūc *Psal. 26.*
ecce hereditas tua. Ergo vt diuitias meas,
patrimonium meum, firmamentū meum
illa acquisiui, & possedi. Beata hereditas,
quæ nec à vicinis violentis eripi, nec va-
stari ab hostibus, nec tempestatum iniu-
rijs lædi, nec morte auferri potest. Præcla-
ra hereditas, qua fit, vt ipse sis hereditas
mea, possessio mea. Planè funes cediderunt *Psal. 15.*
mihi in præclaris. Nam & ego possessio tua
per ea sum, beatus tali possessore meo: &
ipse possessio mea æterna mihi es, beato
possessione mea tanta. Hanc mihi hæredi-
tatem.

496 MEDITATIONES

tatem legis tuæ , quam vt piissimus pater,
non decadens, sed semper viuens, quamvis
non nisi intercedente morte filij tui, dedi-
sti mihi: hanc, inquam, & custodire, & ser-

Psal. 33.**Psal. 15.****Deut. 33.****Prov. 12.****O vide****Eccle. 20.****Iob 38.**

verius in gladio , & arcu meo, imò
qui restitues, & seruabis hereditatem meam
mihi. Hanc excolere diligentissime : vt
fructum referat, de pomis fructuum Solis,
ac Lunæ, quæ scilicet tuo calore progignu-
tur, de vertice antiquorum montium, de
pomis collium æternorum: Qui enim o-
peratur terram suam, saturabitur panibus:
qui autem sectatur otium stultissimus est.
Non declinem ab ea Pater bone. Quam
enim partem haberes in me desuper Do-
minus meus, aut hereditatem omnipotens
de excelsis? Itaque hac hereditate non fru-
stra glorior, quam retinere modis omni-
bus cupio: quia exultatio cordis mei ipsa
testimonia tua sunt. Non igitur timendū,
ne diuturnitate temporis, quasi onere gra-
uer, quia exultatio cordis mei sunt. Ex quo
facile, & suauiter, imò & lætabundus librū
legis tuæ, quem scripsisti, in humero meo
portem, & circundem illum, quasi coronā
mihi. O legem desiderabilem, quæ onus
non aggrauat, sed alleuat; & portantem
quasi corona ornat, & protegit.

III 11